

Gondola trece

Vasile Alecsandri

Gondola trece și-n urma-i lasă
Un vers de jale ce mă apasă:

„Cine-n gondolă pe-o noapte lină,
Atunci când luna, ieșind din valuri,
Revarsă tainic a sa lumină
Peste palaturi, printre canaluri;

Cine-n gondolă culcat se duce,
Atunci când suflă vântul de noapte
Și de la Lido pe-aripi aduce
Suspini blânde, duioase șoapte;

Cine-n gondolă plutind în pace
Pe-ale lagunei lucioase spume,
N-a simțit viața-i că se preface
Și că re-nvie în altă lume?

Dar, o! durere! cea gondolină
Pe val de lacrimi astăzi plutește
Lacrimi vărsate de o regină
Care sub lanțuri se chinuiește!”

Glasul se stinge, gondola trece
Și lasă-n pieptu-mi un fior rece!